

ศูนย์ป้องกันการรังแกแห่งชาติ

.ครูต้องทำตัวเป็นตัวอย่าง ไม่เยาะเย้ยถากถางเด็ก ไม่ทำให้เด็กมีปมด้อย ทำให้เข้าใจกันชัดเจนว่า โรงเรียนต้องการฝึกทักษะความเห็นอกเห็นใจคนอื่น ซึ่งจะมีประโยชน์ในชีวิตอนาคต ไม่ใช่ปล่อยปละละเลยให้เด็กบางคนเพาะนิสัยโหดร้ายทารุณ รังแกหรือเอาเปรียบผู้อื่น

ผมมีโอกาสทำความรู้จัก [National Centre Against Bullying](#) ของออสเตรเลีย พบแล้วแปลกใจ ว่าที่จริงเรื่องนี้สำคัญมากทีเดียวในสังคมปัจจุบัน แต่เราไม่ค่อยคิดหาวิธีป้องกันหรือจัดการอย่างเป็นระบบ และอย่างเป็นวิชาการ

ในเว็บไซต์ดังกล่าว มีส่วนเกี่ยวกับ Prof. [DonnaCross](#) ช่วยให้เราเข้าใจมากขึ้นว่า เขามองประเด็นการรังแกกันระหว่างเด็กๆ อย่างไร

แต่ผมมองด้วยแว่น 21st Century Learning / Skills ว่าหากโรงเรียนมีวิธีการเรียนแนวใหม่นี้ เด็กจะได้รับการฝึก inter-personal skills, inter-cultural skills และได้รับการฝึกให้เข้าใจ เห็นอกเห็นใจ คนอื่น การรังแกกันน่าจะน้อยมาก ผมเคยไปเยี่ยมโรงเรียนลำปลายมาศพัฒนา ก็เข้าใจว่านักเรียนที่นั่นคงจะรังแกกันน้อยมาก แม้การหัวเราะเยาะ เยาะเย้ยถากถางกันก็ไม่มี เรื่องนี้เป็นส่วนหนึ่งของ life skills ซึ่งต้องฝึกในกระบวนการเรียนรู้สมัยใหม่ในโรงเรียน

ที่สำคัญคือ ครูต้องทำตัวเป็นตัวอย่าง ไม่เยาะเย้ยถากถางเด็ก ไม่ทำให้เด็กมีปมด้อย ทำให้เข้าใจกันชัดเจนว่า โรงเรียนต้องการฝึกทักษะความเห็นอกเห็นใจคนอื่น ซึ่งจะมีประโยชน์ในชีวิตอนาคต ไม่ใช่ปล่อยปละละเลยให้เด็กบางคนเพาะนิสัยโหดร้ายทารุณ รังแกหรือเอาเปรียบผู้อื่น

ผมเชื่อว่าเด็กที่มีความมั่นใจตนเอง มีความสุขจากการได้ฝึกฝนตนเอง ได้เรียนรู้สิ่งที่ตนใฝ่ฝัน จะไม่มั่งรังแกผู้อื่น

นอกจากนั้นการเรียนโดยลงมือทำ ทำเป็นทีม ใน PBL จะช่วยให้เด็กที่มีแรงบันดาลใจแถมก้าวร้าว ได้ใช้พลังของตนทำสิ่งที่ท้าทาย เปลี่ยนพลังก้าวร้าวมาเป็นพลังสร้างสรรค์

ความเข้าใจของผมตามข้างบน เป็นการเดาเองทั้งสิ้น มันจึงเป็นโจทย์วิจัยด้วย โดยผมไม่มีความรู้ว่ามีงานวิจัยเรื่องดังกล่าวแล้วแค่ไหน เดว่าคงมีความรู้กันแล้วไม่ใช่ নয় แต่เดว่าเป็นความรู้ในบริบทวัฒนธรรมและสังคมฝรั่ง เดว่าในบริบทของไทย น่าจะไม่ค่อยมีผลงานวิจัย

วิจารณ์ พานิช

๘ ส.ค. ๕๕

คำสำคัญ (keywords): [au](#) , [การรังแก](#) , [โจทย์วิจัย](#) , [bullying](#) , [550907](#)